

toto obrovské množství nakoupiti, když německá marka stále se mění. Před rokem platili Němci za jeden dollar 300 marek, nyní platí 12 miliard marek.

Ovšem že američtí farmáři nevezmou marky z papíru, nýbrž žádají placení ve zlatě. Již z toho příkladu jest zjevno, jak obtížně se obilním obchodníkům pracuje.

Roku 1922 bylo sklizeno:

	pšenice	žito
	milionů metr. centů	
Severní Amerika	19	53
Francie	64	10
Anglie	16,5	—
Italie	43	1,5
Českoslov. stát	8,3	11,5
Maďarsko	12	6

Z přehledu toho jde na jevo ve všech státech značný úbytek zemědělské tržby oproti těžbě před válkou. Všude ve všech státech klesl výnos pozemků následkem poklesu pracovních sil.

Výnos sklizně za rok 1922 v zemích amerických se odhaduje:

	pšenice	žito
	milionů metr. centů	
Severní Amerika	221	20
Kanada	105	12½
Argentina	59	

Tyto tři země zásobují nyní hlavně světový trh pšeničný. Zvláště rozmach Kanady je přímo úžasný. — Zámořští farmáři by mohli hravě zásobiti dostatečným množstvím obilí celé hladovějící Rusko a bylo by možno dáti ruským mužikům potřebné zrní na zasetí, kdyby byla jen dobrá vůle. Jde tu o národ ruský, slovanský, a o ten se ostatní svět valně nezajímá. Angličané by nejraději viděli, kdyby ruský národ vyhynul.

Ostatní zámořské země mají za rok 1922 sklizeň pšenice: Indie 99.7 mil. q, Japonsko 7 mil. q, Egypt 10 mil. q, Alžír 5 mil. q

Z těchto zemí nejde ovšem do Evropy ni žádný dovoz pšenice, jenom nepatrné zásilky pšenice z Indie do Anglie a z Afriky do Francie. Pokles pšeničné úrody r. 1922 je značný v Rumunsku a na celém Balkáně.

Přáli bychom si, aby v česko-slovenské republice cena mouky a chleba dále klesla, bychom mohli tu úroveň životosprávy upravit tak, jak žili jsme před válkou. Dosud ještě drahosta nás tíží mírou takovou, že pod tíhou této drahosty stále klesáme.

Zvláště inteligence a střední stavy trpí drahostou. Kdo má dnes měsíčně 3.000 Kč příjmu, může ovšem říci, že má existenční minimum zabezpečené. Za tento obnos lze živiti rodinu řekněme 4člennou. Kdo však toto existenční minimum má jen na 2.000 Kč nebo snad na 1.000 Kč a ještě snad méně, jak ten sežene pro rodinu potřeby životní?

Vidíme, že neubývá nám nikterak po válce břemeno starostí o živobytí.

64. Masaryk a Slované.

V »Novém Vremeni« z 22. t. m. V. Borisov navazuje na polemiku J. Sykora s brožurou prof. Masaryka, uveřejněnou v tomto denníku v čís. 591, považuje za svoji povinnost seznámit veřejnost s jedním faktem, jasně dokazujícím, že »od samého začátku světové války ve vedoucích ruských vojenských kruzích idea myšlenky osvobození či lépe řečeno restaurace Slovanů dominovala nad jinými politickými cíli války.« Autor uvedeného článku ví mnohé, co nyní je ukryto v archivech a považuje nyní za svoji povinnost prozradit část těchto tajemství.

Již od uskutečnění Bismarkem vojenského spolku rakousko-německého v r. 1879 ruským vojenským kruhům stalo se jasným, že důsledkem vojenské porážky armády rakousko-uherské vojskem ruským musí být osvobození rakouských Slovanů. Po rakouských porážkách na podzim r. 1914 náčelník štábu jihozápadní fronty generál Alexejev počal sbírat informace o hranicích, v nichž žijí Slované rakouští. Porážka Němců na Marně postavila tuto věc na půdu ještě pevnější, poněvadž ruští vojenští odborníci byli přesvědčeni, že Německo mohlo válku vyhrát pouze bystrým náparem svých armád, ale války dlouholeté že nevydrží. Tohoto přesvědčení nevzdal se gen. Alexejev až do vypuknutí revoluce v roce 1917 a podle toho i jednal. V r. 1915 předložil carovi projekt slovanských států, vypracovaný ještě v r. 1914. Do r. 1915 se o projektu pouze tiše debatovalo, poněvadž mnozí ještě očekávali nějakých vystoupení se strany maďarských separatistů. V srpnu 1915 nikdo již od Maďarska separátních kroků neočekával a proto bylo možno otevřeně o věci mluvit. Sestavená tehdy mapa Střední Evropy, uložená nyní ve věcech hlavního ruského stanu v moskevském vojensko-historickém archivu, znázorňuje: 1. Východ. Halič s Přemyšlem, Lvovem a Galičem připojenou k Rusku; 2. západní Halič k Polsku; 3. Polsko od linie Grodno-Brest Litevský-Lublin do linie Grodno-Královec-Kolberg a na západ Poznaň-Vratislava; 4. Česko-slovensko s pohraničními čarami: Budějovice-Kremže-Terst na západě a Košice-Komárno-Rjeka na východě (spojení se Štýrskem a Jaderským mořem; Rusko, strádající nedostatkem spojení s mořem, snažilo se toto otevření Slovanům, poznamenává p. Borislav); 5. Srbsko, jež si car přál mít ruským sousedem, mělo mít hranici Temešvár-Debrecín-Užhorod s Chorvatskem a Slavonií. — Sestavení této mapy bylo spojeno s velikými obtížemi, poněvadž nebylo přesných dat o Slovanstvu. Ale ruský generální štáb znal výborně hodnotu rakouských národnostních statistik, jež všude byly sdělávány ve prospěch Němců a Maďarů. —

Statistika z roku 1887 ukazovala, že ve Štýrsku je 67% Němců a 33% Slovanů. Tu mohlo se s určitostí počítati, že žije tam přes 50% Slovanů.

Kdyby se bylo Rusko v plné síle dočkalo černého dne německé armády, bylo by ve Versailles jistě tyto své plány na mírové konferenci uskutečnilo. V takovém případě ani prof. Masaryk by ani jednu minutu nemohl pochybovati o tom, že pro Rusko od r. 1889 idea osvobození slovanských národů byla úzce spojena s myšlenkou pomoci Francii v případě jejího přepadení se strany Německa.

Mínění prof. Masaryka — končí V. Borisov svůj článek — že slovanská myšlenka vykonala svůj úkol, není správným proto, protože právě nyní je třeba přísně dávat pozor, aby »slovanská myšlenka« nepomáhala slovanským státům státi se, jako se již stalo v daleké minulosti a v r. 1915 s Bulharskem, hračkou v rukách neslovanských států a vystříhati se vysílení sil v bratrovražedné válce.

65. Náboženské názory presidenta Masaryka.

Soukromý tajemník presidenta Masaryka Daniel Skrach sestavil soubor ze spisů presidentových a vydal jej pod názvem »Ze spisů Masarykových«. Znamý pan profesor Flusser, sněmovní tlumočník, který byl donucen místo toho se vzdáti, vydal soubor Skrachův německy, aby také Němci si mohli přečísti tyto náboženské názory Masarykovy.

Zajímavo je, že dosud Masaryk ve svých spisech nikde se ani slovem nezmiňuje o silném náboženském hnutí inteligence, které se jeví veřejně mezi inteligencí ve Francii a v Anglii. Masaryk tvrdí, že křesťanství a křesťanské církve se přežily. Zkušenost poučila Masaryka, že boží zjevení a zázraky nejsou a nikdy nebyly. Zjevené náboženství jest nám nepřijatelné. Opustit takové zjevené náboženství jest mocný krok ku předu. — Nemohu se přidati k žádné konfesi, ať jest to kterákoli, tvrdí o sobě Masaryk. Jsem pro to, aby církev byla odloučena ode všeho, po čem lidstvo touží. Hnutí to se všude dnes uplatňuje. Škola se laicisuje a sociální reformu provádí stát. Dříve se o sociální péči nestaral nikdo, vyjma církev. Dnes vliv církve všude mizí. Toužíme po náboženství nezjeveném, které by zaručovalo vyšší mravnost.

Masaryk tvrdí, že jeho náboženství jest pěstování humanity, čili kult člověka. Mám za to, že cit lidskosti se souhlasem rozumu by mohl býti pevnou základnou mravnosti. Moderní člověk vyznačuje slovem humanita totéž, co bylo ve středověku vyjadřováno slovem křesťanství. Tato humanita, kult člověka, je základnou nynější doby. Naše česká humanita je pokračováním ideálů, které hlásali čeští bratři. — V uskutečnění těchto protikřesťanských snah a proticírkevního ideálu humanitního vidí Masaryk úkol českého národa a republiky.

Hus odmítnul učitelskou autoritu katolické církve a čeští bratři sledovali v tom šlépěje Husovy. Tím byla zahájena snaha po církevní autonomii. Masaryk i Palacký uznávají v husitismu nejvyšší rozpětí lidských dějin, zápas o svobodu svědomí, kterýžto zápas vybojovati byl svěřen českému národu. Každý Čech uznává v husitství národní ideál český. Hus, Žižka, Chelčický a Komenský jsou českým národním programem. Celé dějiny českého národa jsou dějinami náboženského hnutí českého lidu. Řím a jeho ochránci Habsburkové zdolali českou reformaci, potlačili husitství. Odboj české revoluce byl skončen bitvou na Bílé Hoře. Ale koncem 18. století se začíná český lid opět probouzeti a to hlavně vlivem veliké revoluce ve Francii, český národ nebyl přemožen ani Německem, ani tlakem vlády habsburské dynastie. —

Jest ovšem velmi obtížno dáti se do nějakého výkladu těchto názorů, které Masaryk hlásal ovšem jako universitní profesor a nikoliv jako president česko-slovenské republiky.

Bylo by tedy nutno, aby každý ten výrok zde uvedený byl opatřen přesným datem, kdy názor ten profesor Masaryk pronesl.

66. Němci v Praze.

Dr. Albin Oberschall, jehož osoba nám blíže známa není, rozeslal do německých listů článek o Němcích v Praze. Dle posledního sčítání r. 1921 bylo v Praze 30.429 Němců. Praha je po Brně a Ústí n. L. třetí největší středisko Němců v česko-slovenské republice. — Dosud se tvrdilo, že pražské německé tvoří vlastně většinou Židé. Z oněch 30.429 Němců z roku 1921 bylo 7.406 Židů, čili 24,4 procent. Dále se vytýká pražským Němcům, že necítí svorně s ostatními Němci na venkově a že vedou v Praze vlastně život odlišný.

Ale pražští Němci jsou vesměs z venkova, jichž se do Prahy nastěhovalo během času 21.738, to jest 71,4 procent. — Tito Němci cítí za jedno s veškerými ostatními Němci na venkově a tvoří s nimi jednu národní německou jednotku. Po převratu se nastěhovalo z Vídně do Prahy 7.235 Němců. Tito Němci sedí, jak známo, vesměs v úřadech česko-slovenské republiky a zaujímají, jak známo, i v ministerstvech česko-slovenské republiky významná a vlivná místa. Kdežto Čechové prchali z Vídně a z celého ostatního Rakouska, zanechavše tam svůj majetek, mohli se prchající Čechové jen ve skrovném počtu usadit v Praze. Praha, jako hlavní město republiky, je ale současně střediskem Němců a všech národních i hospodářských organisací německých a z toho důvodu je Praha pro Němce stejně důležitá jako pro Čechy. Němci tvoří v česko-slovenské republice čtvrtinu obyvatelstva, ale tito Němci ve své kulturní a hospodářské hodnotě stojí mnohem výše, než obyvatelstvo české, tvrdí pan dr. Oberschall. Jak vidíme, stará to písnička již z Rakouska po staletí od Němců zpívaná, že oni jsou Herrenvolk, národ určený k vládě a Češi jsou jen otroci.

Roku 1880 měla Praha 42.409 Němců. Počet tento klesnul r. 1900 na 34.194 a konečně r. 1921 jak již uvedeno na 30.429. Z toho ovšem je 7.406 Židů a 7.230 dokonce se přistěhovali z Vídně do Prahy. Z toho si můžeme vypočítati, jak vlastně v Praze Němců zde usdlých ubylo. Ale úbytek ten způsobili Židé, kteří se dříve hlásili větším počtem k Němcům a sice r. 1900 se hlásilo 11.346 Židů k Němcům v Praze.

Němce jako občana není třeba jen počítat, nýbrž také odvážit, zač platí. Praha čítá 622.691 obyvatel Čechů, 2.053 Slováků, 30.429 Němců. Výdělečných osob, které jsou zaměstnány, čítají Němci 64 procent svých příslušníků, 32 procent členů rodiny a 3.5 procent služebných. Čechové mají však jen 55.8 procent příslušníků výdělečných, 41.1 procent členu rodiny a 3.1 procent služebných. Kdežto jen 12 procent Čechů v Praze má v domácnosti služebnou osobu, má 44.8 procent Němců v domácnosti služebnou sílu. Každý druhý přednosta domácnosti, Němec, má služebnou osobu, kdežto teprve osmý přednosta domácnosti Čech v Praze má služebnou sílu. Němci v Praze mají 4.000 služebných, z nichž ovšem je pouze 1.068 osob Němkyň, kdežto ostatní jsou Češky. — Pan dr. Oberschall má obavu, že tyto české služby odnárodní dítky pražských Němců a převedou je na českou stranu.

Tím jsme vyčerpali úvahu dr. Oberschalla o vyvýšenosti Němců v Praze nad českým živlem hlavního města Česko-slovenské republiky.

67. Vzdělání kriminality.

Nářek na vzrůst zločinnosti v dnešní době je všeobecný. Atentát 19letého hochy na ministra Rašína zavdává dennímu tisku příležitost, o tomto předmětu se rozepisovati. Šoupal anarchista, bolševik a bezvěrec chlubí se tím, že on jako bolševik si předsevzal skoliti Rašína za každou cenu. Nyní se o tom v novinách uvažuje. Kde jsou ty kořeny tohoto zločinného počínání a smýšlení. O všem možném se tu píše, ale o jedno nechtějí zavádět, o náboženství. Hledejte zlosyna třeba na poušti, jen nehledejte ho na pravém místě, to jest v bohopusté nevěře a odpadlictví od náboženství. Ano, lidstvo může žítí buď jen s Kristem pod vedením vzorného duchovenstva, které nekáže jen slov, ale hlavně předchází příkladem, anebo zhyne ve vlastních neřestech. —

Nářky na rostoucí zločinnost nejsou jenom u nás v republice. Zastánci lombrozovštiny, to jest zásady, že zlosyn je člověk chorobný, nemocný, se nyní vykrucují a sami dožadují se exekucí trestu smrti. Tak nyní byl vykonán první ortel v Táboře a byl vyko-

nán další ortel i na vrazích Kolínských. Nářky na vzrůst zločinnosti ozývají se nyní po válce v celém světě.

Policejní správa města Berlína, které čítá nyní přes 4 miliony obyvatel, hlásí za rok 1922, že bylo tu na ulicích berlínských podniknuto 2.000 případů veřejného loupežného přepadení pasantů a chodců všeho druhu. — Něco podobného dosud Berlín nezažil. Za jedinký rok 2.000 veřejných loupeží spáchaných jen na ulici.

Během roku 1922 skončilo v Berlíně 1.200 osob sebevraždou. Počet vražd se zmenšil. Za to nezdařilo se policii v mnohých případech vypátrati vraha. Vrahové stopy zločinu hleděli zahladit. Bylo tu několik případů, že vrahové oběť svou rozsekali a částky po různu odklidili. Krádeže v Berlíně soustředily se zvláště v hotelích, kde jsou cizinci. Vycvičení zlodějové hoteloví mají namířeno hlavně na cizí valuty, aby se jich zmocnili a tak snadno se obohacovali. Okradení cizinci hlásí pak škodu větší, než jak ve skutečnosti je, poněvadž papírovou marku za nic nemají. Za rok 1922 bylo spácháno v Berlíně 768 větších krádeží hotelových a 230 krádeží v pensionátech. Krádeže v obchodech a skladištích se hromadí touže měrou. Zvláště předměty ze zlata jsou dožadovaným objektem zlodějí, poněvadž z nich nejvíce mají zisku. Kapesní zlodějové ve vlcích, hlavně v rychlovlcích, nabudou mnohdy až milionových kořistí. Za rok 1922 bylo jen v Berlíně spácháno 11.000 krádeží. Otravy svítiplymem bylo oznámeno 700 případů. Domácích nešvarů s policejním zákrokem 2.600 případů, 2.400 dítek bylo nalezeno a od policie odvedeno opuštěných. Vloupání loupežných do bytů 4.000 případů, pranic na ulici a v lokálech 3.000 případů, zločinů proti mravopověstnosti 6.000 případů, 10.000 opilců na ulicích, 110.000 osob bylo od policejních orgánů zatčeno.

Tyto číslice udávají jen přibližný obraz zločinnosti velikého města. Nesmíme chodit k sousedu a těšit se tím, že u něho hůře než u nás. Nemáme po ruce účelně zpracované soudní statistiky z celé Č. S. republiky. — Zdá se, jakoby se panstvo ze státního úřadu statistického bálo s tímto příšerným materiálem vyrukovati do veřejnosti. Jen se, pánové, nestyd'te za vlastní dílo volnomyšlenkářské. Tam, kde ze škol se vyhazují kříže, symboly lásky, za něž dosud není lepší náhrady, poněvadž člověk jenom náboženským přesvědčením a vírou liší se od zvířete, tam nemohou vyrůst poctiví lidé. — Tam dozrávají jen Šoupalové, vrahové, zlodějové, podvodníci a všichni podobní obyvatelé peleše lotrovské.

68. Wilsonovy paměti.

Nakladatelství Paul List v Lipsku vydalo nyní třetí svazek díla: »Memoiren und Dokumente vom Praesident Wilson«. Přeložil dr. Kurt Thesing. — V českém tisku bylo již často na toto dílo upozorněno. Bylo by prospěšno, kdyby nejdůležitější látky, týkající se především česko-slovenské republiky, byly do češtiny zpracovány a uveřejněny. »Pester Lloyd« přinesl z třetího svazku toho tři dopisy, psané Wilsonovi. Psal je americký plukovník Tasker Bliss v hotelu Crillonu v Paříži. V lednu r. 1919 rozhodnul francouzský generální štáb, že Maďarsko se má přenechati tamnějším bolševikům na pospas. Tajemník Wilsona Baker přivezl z Paříže veškeré dokumenty z jednání o mír versailský do Washingtonu. Bylo jich plných sedm beden. — Wilson svěřil péči o tyto dokumenty Bakerovi a uložil mu materiál ten zpracovati a uveřejniti. Ve druhém svazku jest dokument o velké vojenské radě, konané v únoru 1919, na které bylo francouzským generálním štábem hlavně na nátlak maršálka Focha usneseno, aby armády spojenců šly společně na Berlín, obsadily Německo a táhly do Ruska, aby tato říše vrácena byla legitimní dynastií.

Aby ale svět viděl, co bolševictví znamená, bylo právě usneseno Maďarsko ponechati na pospas Belu Khunovi a ministerstvo Karolyho pomoci svrhnouti. Franc. důstojník Vyx odevzdal za tím účelem zvláštní notu Francie, by vláda maďarská vyklidila pásmo pro okupační vojsko rumunské. Dne 13. listopadu 1919 vláda Michala Karolyiho uzavřela mír s generálem Franchet d'Espereyem a byly také tehdy ustanoveny hranice Maďarska. To však stalo se tímto přičiněním Francie kořistí bolševiků, ale další plány maršálka Focha jíti na Berlín a na Vídeň, odtud pak vysvoboditi Rusko, zůstaly nesplněny. Wilson se jim opřel a posílal americké vojsko domů, aby znemožnil jakékoliv další plány s vojsky americkými. Plukovník Tasker Biss psal Wilsonovi tři energické dopisy, ve kterých důtklivě vyzývá Wilsona, aby za žádnou cenu nepřipustil, aby amerického vojska se mělo užítí k novým vojenským operacím, kterými by patrně bylo veškeré jednání o mír znemožněno a nová válka by se rozpoutala. Na základě těchto tří dopisů plukovníka Blisse a na energický tlak plukovníka House postaral se Wilson o rychlou zpětnou dopravu amerického vojska do Ameriky a tím bylo pak další jednání o osvobození Ruska znemožněno. Bohužel, neměl maršál Foch dosti energie a síly, aby mohl svou vůli prosaditi. Snad ani sám neví, kdo všechno pracoval na zničení jeho plánu zachrániti Rusko a zbaviti ho židovských jeho katanů. My Slované ale víme, že bez cizí pomoci Rusko se nepozvedne a nezažene Chaima a jeho pomocníky. Víme dále, že dokud Chaim bude v Kremlu, nebude v celé Evropě klidu. Pravdou ovšem je, že rozdrobí-li se Německo, nebezpečí odvetné války proti Francii bude menší, ale na dobro přece jen nezmizí. Mají Němci nyní své poválečné filosofy, kteří německý národ svými spisy nabádají ku zmužilosti a vytrvalosti. Je to zvláště filosof Spengler, který svými spisy Němce vzpružuje k nové důvěře do budoucna. Jestli bude sociální rozklad v Německu pokračovati a separatistické hnutí v Porýnsku růsti, tu lze očekávati, že jednota Německa se zbortí, a pak by nebezpečí války odvetné bylo ještě menší. Jsou tu však hlasy, že Němci dokonce spoléhají na Chaima a jeho pomoc. Někteří vojenští znalci však tvrdí, že by Chaim Němcům nemohl ničím přispěti.

O tom se nedá ovšem podrobněji jednati, poněvadž tu nejsou z Ruska spolehlivé zprávy, jak to vlastně s rudou armádou je.

Zatím se oznamuje, že Chaim hodlá obsaditi veškeré baltické republiky Lotyšsko a Estonsko, aby měl z Riky a Revalu přímé spojení s Německem. Pak by udeřil s veškerou silou na Polsko. V Německu samém vlna národního fanatismu stoupá zrovna tak, jak to bylo před vypuknutím světové války roku 1914.

69. Rozvrstvení obyvatelstva česko-slovenské republiky dle pohlaví a konfese.

Státní úřad statistický uveřejňuje postupně výsledky sčítání lidu ze dne 15. února 1921 provedeného. V československé republice připadlo na 1.000 mužů žen r. 1910 1.052, r. 1921 1.084. Na těchto dvou číslicích lze seznati účinky války. Přebytek žen v období tom vzrostl o 32 na 1.000 mužů.

Na 1.000 mužů připadlo žen:

	r. 1910	r. 1921
katolíci	1.054	1.128
evangelíci	1.039	1.063

Židé	1.022	1.044
------	-------	-------

Tyto číslice jsou velmi důležité. Jde z nich nezvratně na jevo, že na bojištích padlo nejvíce vojáků katolíků, kdežto evangelíků a Židů daleko méně. Katolíci mají na 1.000 mužů v období tom více o 66 přebytečných žen, kdežto evangelíci mají jen o 24 a Židé dokonce o 22 přebytečných žen více jak roku 1910. Jest nám proto velmi podivno, že se Židé stále vychloubají, jaké hrdiny Samsony všude na frontách měli. Tady je to číselně prokázáno, jak se Židé »ulejvali« v kancelářích a nemocnicích.

Česko-slovenská republika měla v den sčítání:

mužů	6,559.503
žen	7,053.669
přebytek žen	494.116
úhrn obyvatel	13,618.172

Dle národnosti bylo tu:

	mužů	žen	přebytek žen
Čechové	4,236.496	4,524.441	187.945
Němci	1,479.362	1,644,206	164.844

Čechové mají tedy okrouhle o 230.000 opuštěných žen více jak Němci. Poměr žen a mužů při sčítání 15. února 1921 lze nejlépe seznati z čísel poměrných. Na 1.000 mužů připadlo žen u Čechů 1.068, Němců 1.111, Maďarů 1.062. Mají tedy Němci na 1.000 mužů o 43 žen přebytečných více jak Čechové. Němci právě stále se dušovali, že jich na bojištích padlo více než Slovanů. Dle toho čísla poměrného není ten rozdíl tak značný.

Rozvrstvení mužů a žen dle konfese je následující:

	mužů	žen	úhrn obyv.
katolíci	4,918.673	5,466.160	10,384.883
řecko-katolíci	263.176	272.367	535.543
evangelíci	471.101	506.055	977.156
čechoslováci	259.818	203.515	525.333
Židé	173.480	180.862	354.342
bezvěrci	417.319	307.188	724.507

Máme tu dvě rubriky, které jsou původu nového, stoupenci české schismatické církve, založené bratry Zahradníky, Čechoslováky, a sociálními demokraty i komunisty vystupňované hnutí pro bezvěrectví a s tím spojené vystupování z katolické církve. V obou těchto rubrikách je číselně zaznamenána ztráta katolické církve v československé republice, která tu je 1,249.840 osob. To je ztráta obrovská a nadmíru bolestná.

Kdežto v roce 1900 bylo v zemích nynější republiky československé z 1.000 obyvatel pravidelně 975 katolíků, bylo tu při sčítání r. 1921 napočteno na 1.000 obyvatel katolíků 762, řecko-katolíků 39, evangelíků 71, Čechoslováků 38, Židů 26, bezvěrců 53. — Při sčítání r. 1900 bylo na 1.000 obyvatel v zemích našich pouze 1 bezvěrec a pouze 12 Židů.

Jak se dále populační poměry v československé republice budou vyvíjeti, o tom rozhodovati budou sociální poměry a hlavně mír. Bude-li tento zachován a nenastanou-li

sociální poruchy, stávky, hlad, pak můžeme se nadíti, že obyvatelstvo Č. S. republiky poroste aspoň o 1 procento, jelikož je dosud sociální bídou zesláblé, takže jeho vzrůst na 2% sotva se dostaví. Katolická církev bude stále trpěti ztráty hlavně působením neblahého malého zákona školského.

Nad touto populační statistikou nutno se zamyslet. Ohromný počet Židů značí sociální nebezpečí pro veškeren český a slovenský lid. Návrat německého korunního prince Viléma do Berlína a návrat císaře Viléma do Německa znamená veřejné zničení mírové smlouvy versailleské, které se mohlo vykonat jenom za souhlasu Anglie. Jest zřejmo, že Německo zbrojí horečně na odvetu a to za souhlasu Anglie. V tom případě bude provedena také restaurace Austrie, což by znamenalo konec česko-slovenské republiky.

DOSLOV.

V měsíci říjnu 1923 svolala vláda anglická do Londýna velikou poradu všech státníků celé britské říše. Nu schůzi té mluvil pověstný generál Smuts, guvernér Jižní Afriky, velmi nepřátelsky proti Francii a zastával se Německa. Kdyby nebylo právě té zrady Anglie, svět by vyhlížel dnes jinak a zvláště my, Slované, neměli bychom obavy do budoucna. Německo je sice na oko finančně zničeno, ale ve skutečnosti tomu tak není. Mělo 22. října 1923 v oběhu 408 trilionů papírových marek, to jest 408 000000000000000. Tak vyhlíží arabská tato číslice. Za jedno kilo masa se 22. října 1923 platilo v Berlíně 14 miliard marek, kilo másla stálo 19 miliard.

Také Židé začali z Německa prchat, nevíme kam. Rozpadne-li se Německo na 4 části: Bavorsko, Sasko, Prusko a Porýnsko, bude dobře; nebezpečí odvetné jeho války proti Francii by tím bylo na dozírnou dobu zažehnáno. Pak by mohla Francie přikročiti k osvobození Ruska od židovských vrahů ruského národa. Bez této cizí pomoci Rusko nikdy nebude osvobozeno, jelikož nemá vnitřní vlastní síly k svému osvobození.

Jen tehdy byla by také zabezpečena existence česko-slovenské republiky. Bez Ruska nemohou Slované žít v bezpečí. Kéž naše prosby k patronu české země svatému Václavu nevyzní nadarmo:

NEDEJ ZAHYNOUTI NÁM NI BUDOUCÍM!

R. Vrba.